

че я очакватъ по-лоши условия. Бащиниятъ домъ е раятъ за момата, но тя го напуска и отива въ външния свѣтъ. Щомъ се ожени, човѣкъ отива да оре, да копае и да сѣе. Значи, женитбата не е нищо друго, освенъ излизане на човѣка отъ рая. Когато казватъ за нѣкоя мома, че трѣбва да се ожени, това значи, че дошло е времето да я изпждятъ отъ рая. Това е физическото разбиране на женитбата. Духовното разбиране на женитбата е противоположно на физическото: излизане отъ свѣта и влизане въ рая, въ Бащиния домъ. Тѣй щото, не е въпросъ да не се жени човѣкъ, но като се жени, той трѣбва да излѣзе отъ свѣта и да се върне въ рая, отдето нѣкога е излѣзълъ. Христосъ е изказалъ идеята за духовната женитба въ притчата за блудния синъ, който, разкаянъ и смиренъ, се върна при баща си, да направи съ него нова, здрава връзка. Като чуятъ думата „духовенъ“, нѣкои хора я разбиратъ криво. Подъ „духовенъ животъ“ тѣ разбиратъ еднообразенъ животъ, т. е. отричане отъ всичко външно. Думата „духовенъ“ е изгубила своето първично значение. Духовниятъ животъ е най-красивиятъ и разнообразенъ по форма, по съдържание и по смисълъ.

За да дойдете до духовното начало на нѣщата, вие трѣбва да мислите и да чувствувате по новъ начинъ. Каквото предприемете, въ всичко влагайте новъ елементъ. Ако четете Свещената книга, или беседитѣ, вложете ново